

C U N S T - P S

L a n d m a r k

P r o j e c t 3 0 / 1 3

K u n s t e n a a r s

V e r e n i g i n g

F l e v o l a n d

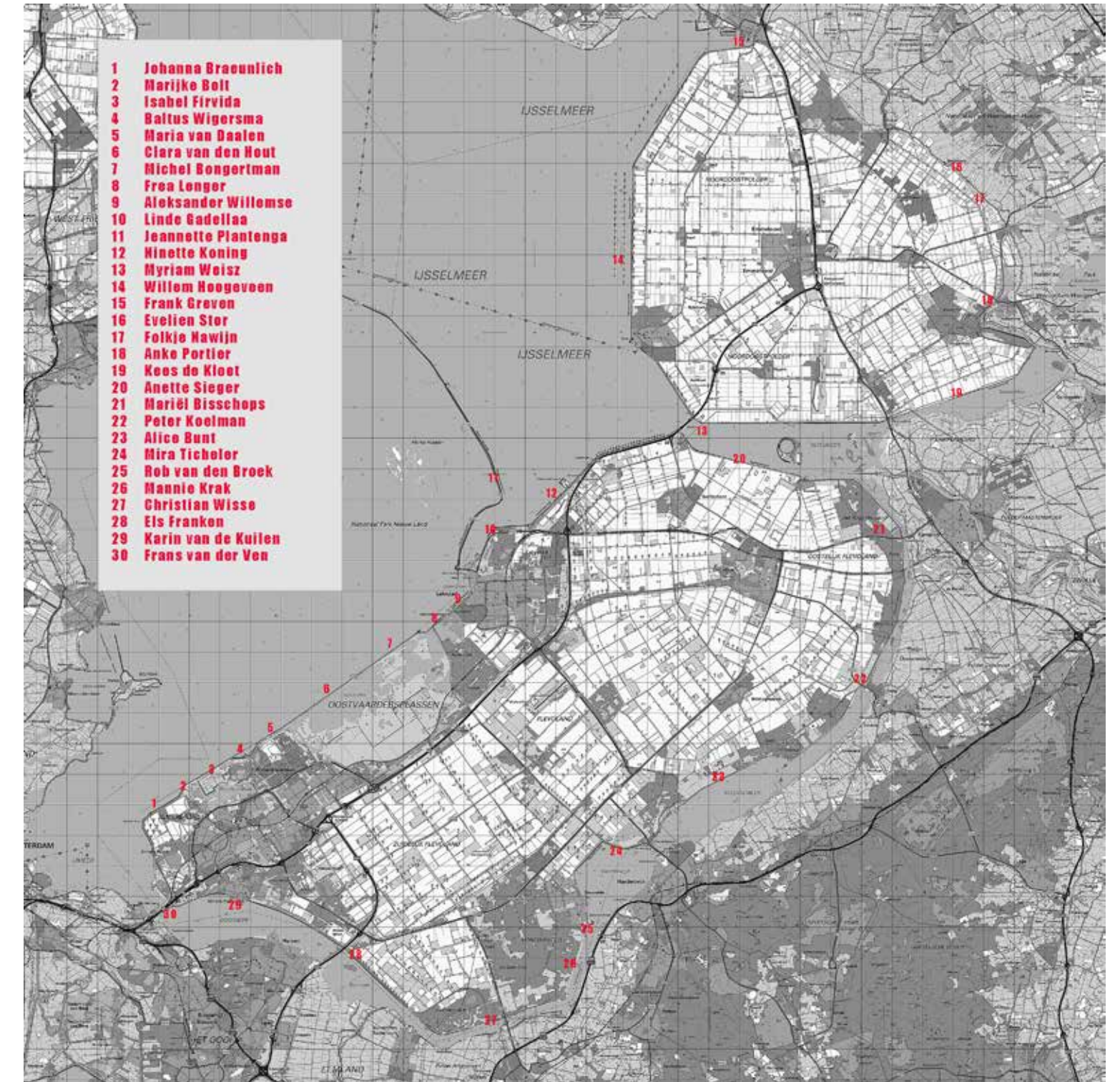
CUNST - PS : Landmark

In het KAF, Almere aan het Weerwater, is nog tot 5 januari 2020 de prachtige tentoonstelling The Bigger Picture te zien. De expositie Landmark maakt deel uit van dat grotere geheel, Nog niet geweest? Het is de moeite waard!

De iconische foto's van de Chinese kunstenaar Liu Bolin - onder de titel 'Bewogen beeld' - vullen terecht de meeste ruimte. Bolin – ook bekend als The Invisible Man of de Kameleonkunstenaar – verbeeldt indrukwekkende verhalen rondom actuele mondiale thema's en de relatie tussen mens en omgeving. Hij doet dit door middel van foto's waarin hij op het eerste gezicht onzichtbaar is.

Landmark is het dertiende project van de dertig jubileumprojecten. Dertig kunstenaars hebben de opdracht gekregen hun gedroomde landart te ontwerpen. De grenzeloze creaties zijn (fictief) in het Flevo-landschap geplaatst. Het resultaat geeft perfect de kracht van de Kunstenaars Vereniging Flevoland weer en tegelijk laten we samen onze mooie provincie zien.

Ik wens u veel kijk- en leesplezier,
Hein Walter

1.

Johanna Braeunlich

Wie waren de eerste bewoners van Flevoland? Dat waren waarschijnlijk heremietkreeften, die een nieuw thuis creëerden van wat ze op leeggelopen zeebodem konden vinden, zoals verlaten schelpen.

Deze kreeftsoort kan symbool staan voor de Flevolander. Een moedige heremiet die gaat wonen op een stuk nieuw land, een plek waar vroeger wilde golven brulden. Het kunstwerk is een ode aan de Zuiderzee. Het staat ook voor de maakbaarheid van onze wereld, terwijl het ook een waarschuwing is: alles is tijdelijk. De heremietkreeft overleeft dankzij zijn flexibele houding! Als het moet, dan verkast hij.

2.

Marijke Bolt

Een groot monumentaal beeld van een dubbele Möbius. Die vorm is genoemd naar zijn ontdekker, August Möbius. Hij plakte de ene kant van een strook papier gedraaid aan de andere kant van de strook; zo maakte hij van een tweedimensionale vorm een driedimensionale. De Möbius-vorm staat een eeuw later symbool voor transformatie. Daar hebben we in Almere voortdurend mee te maken!

3.

Isabel Fírvida

De weg is versperd door een groot object, een levend organisme. Het doet denken aan een wormhole, een deur naar een andere plaats of andere tijd. Ga onder dit kunstwerk door en je kijkt met andere ogen naar de wereld!

Je kunt er niet omheen... we komen allemaal ergens vandaan en zijn in Flevoland anders geworden dan we ervoor waren.

4.

Baltus Wigersma

“In Lelystad staat het kunstwerk ‘De hurkende man’. In Almere hebben ze vanaf nu ‘De staande man’. De hurkende man kijkt over het water, naar de verte, de toekomst. De staande man kijkt over het land of beter, naar de grond. Ziet hij misschien wat er zich eeuwen geleden op en boven die zeebodem allemaal heeft afgespeeld? Schepen die ternauwernood stormen trotseerden, vissen die hun land kwijtraakten, Flevolandse die hoopvol en enthousiast het nieuwe land bevolkten. Een gevoel van weemoed heeft hem overvallen. ”

5.

Maria van Daalen (Maria Machelina de Rooij)

“In de maple tree huist een van mijn belangrijkste geestwezens. Die zin zal voor veel mensen vreemd klinken en wat achtergrondinformatie kan geen kwaad: ik ben officieel een ‘manbo asogwe’, dat is een priesteres, hoogste graad, in de Caribische religie ‘Haïtiaanse vodou’. Het kunstwerk is een werk uit de serie ‘kruispunten en herdersstaven’. Het is gemaakt van vier takken van de maple tree. Die serie gaat over de wezensvragen ‘welke kant moet ik op’ en ‘wie gaat me daarbij helpen’. Vragen die je even pas op de plaats laten maken. Heel nuttig voor het in rap tempo ontwikkelende Flevoland.”

6.

Clara van den Hout

“Een glazen huis, dobberend op het water, een transparante doorzonwoning waar de zon letterlijk doorheen kan schijnen. Woont er iemand? Het drijft leeg. De verbeelding mag er wonen. We zijn vrij om er met onze gedachten in te trekken.”

7.

Michel Bongertman

“Een trap naar het onbekende?

In het beeld wonen tegengestelde betekenissen. De vorm lijkt gehouwen uit een stevig stuk rots. ‘Op een rots kun je bouwen!’, zeggen we. Maar dit blok lijkt te wankelen. Het huis komt net boven zeeniveau uit. Geeft het uitzicht op de einder? Of vreest het de tijd dat het water hem aan de lippen staat?”

8.

Frea Lenger

“Flevoland is op een diepe manier verbonden met arbeid!
De arbeid die hier is verricht zit letterlijk in de aarde!
De grond is hier met blote handen drooggelegd, door
mannen met scheppen en schoppen.
Flevoland is ook een provincie waar samenspel een be-
langrijk woord is. Die twee woorden, arbeid en samen-
spel, passen goed bij elkaar. Het kunstwerk staat symbool
voor beide woorden.”

9.

Aleksander Willemse

“Zoals een bloem de zon nodig heeft
om een bloem te zijn,
zo heeft de mens liefde nodig
om mens te worden.

Laat je omringen met liefde en vertrouwen
zodat jij kunt zijn wie je wilt zijn.”

10.

Linde Gadellaa

“Flevoland is op de eerste plaats het nieuwe land, het land van de toekomst, maar wie dieper wil kijken ziet ook het rijke verleden. Er kwamen veel herinneringen boven water toen het land werd drooggelegd. De vele schepen bijvoorbeeld, die in vroeger tijd gezonken zijn. Dit blok doet aan zo’n schip denken. Maar deze oervorm refereert ook aan aardlagen die je ziet in de bergen, als gevolg van een aardverschuiving die miljoenen jaren geleden plaatsvond.”

11.

Jeannette Plantenga

“Drie objecten op een driesprong. Elk object verwijst naar een van de drie aangrenzende provincies: Noord Holland, Friesland en Flevoland.”

12.

Ninette Koning

“Er hangt iets aan een draadje. Maar wat? Is het onze eigen wereld? Als de draad van zijde is, dan ziet het er slecht voor ons uit.

De bol hangt als een eigentijds zwaard van Damocles boven een elektriciteitscentrale. Stoten we de verkeerde gassen uit, dan zal de draad knappen. Zijn we nog op tijd om te kiezen voor het goede?”

13.

Myriam Weisz

“Een huisje op het water van schubben, vissenhuid. Het is een monument voor de oude Zuiderzee, het nieuwe IJsselmeer, het landschap, de vissen en de bewoners die met het water leefden. Het dobbert op het water.”

14.

Willem Hoogeveen

“Een rollator van draadstaal – veel steun lijkt die niet geven, want het ding oogt wankel. Het is een soort zelfportret! Ik ben aangekomen in de herfst van mijn leven en ik kan niet meer doen wat ik vroeger wel kon: makkelijk bewegen. Ik stuntel wat af. Maar.... Ik leg me er niet bij neer, ik wil nog steeds hoger en hoger. Daarom is de rollator tegelijkertijd een ladder.”

15.

Frank Greven

“Flevoland is voor mij een gebied van de bonkige klei-
grond waar we met de oerkrachten van water en wind
te maken hebben. Daar past een schuilplek bij, een
kunstwerk bij dat kracht uitstraalt, als van een enorme
onbehouwen engel, waarvan we niet zeker weten of die
beschermt of een onheilstijding verkondigt.”

16.

Evelien Stor

“Flevoland is de provincie waar we leven met het water!
Of beter gezegd, waar we leven zonder het water. Maar
het is van groot belang dat we onze situatie blijven
beseffen. Ook moeten we onze geschiedenis niet
vergeten. Het gebied waar wij leven is getekend door
de visserij en mosselvangst. Dit kunstwerk doet ons
herinneren aan onze positie en aan ons verleden.”

17.

Folkje Nawijn

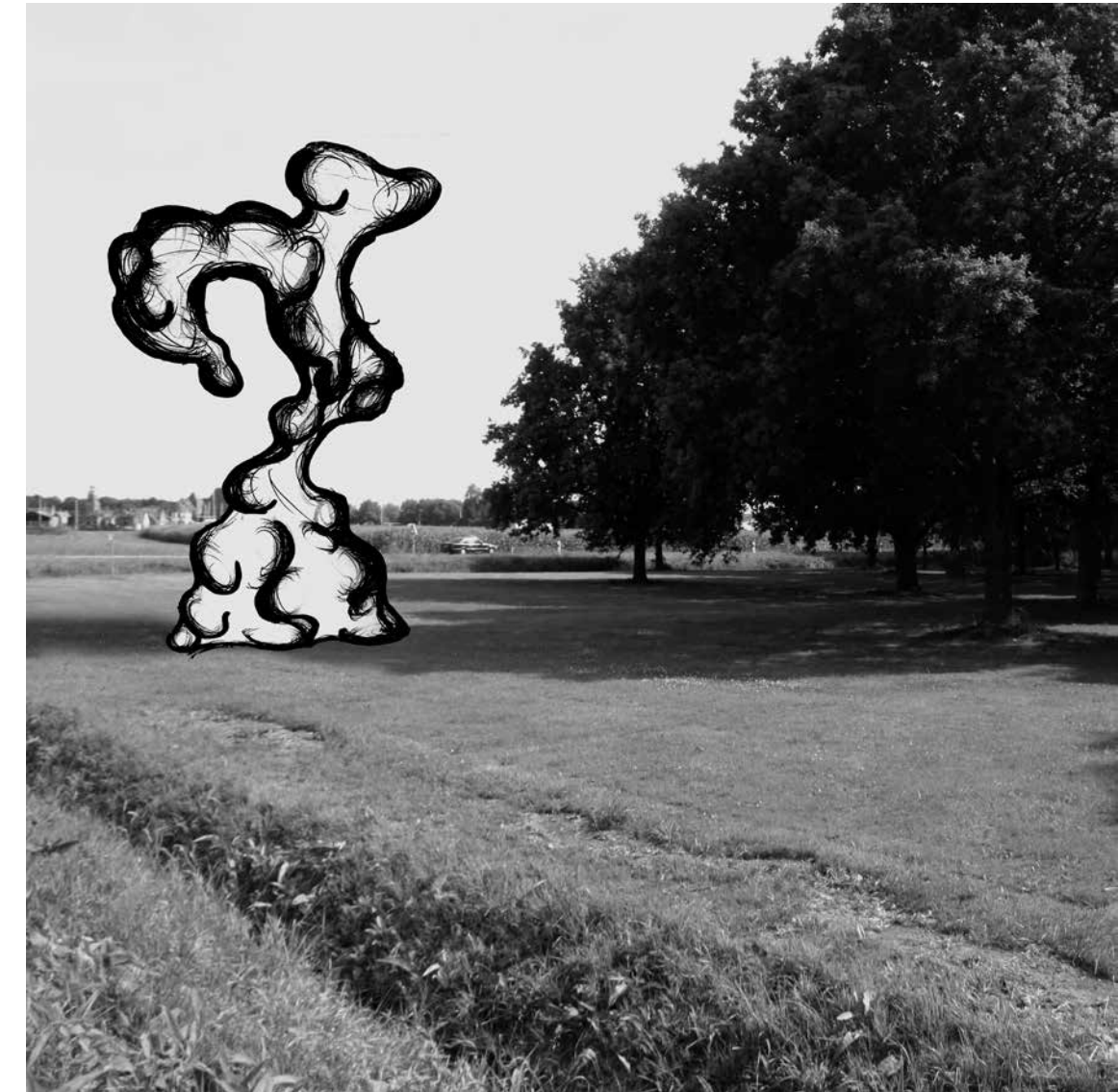
“In Flevoland denken we als altijd eerste aan de strijd met het water... maar laten we op dit vlakke land de wind niet vergeten! Die heeft hier altijd vrij spel. Aan het wapperende haar zie je de kracht van dit element.”

18.

Anke Portier

“Dé Flevolander bestaat niet, net zomin als dé Nederlander bestaat, maar we kunnen wel een figuur in het leven roepen die we ‘Flevoland’ noemen. Daar staat hij! Een bruisende en krachtige figuur, die in beweging wil zijn. Dat hij nog niet is ingekleurd, zal niemand verbazen. We bestaan ‘al best lang’, maar we moeten aan de andere kant de critici gelijk geven die zeggen dat hier nog alles van de grond moet komen.”

19.

Kees de Kloet

“Water, wolken en land. Een frontaal beeld met een golvende opening, als een poort.

Het is een scheiding en ook een verbinding tussen twee werelden, oud en nieuw.”

20.

Annette Sieger

“Een geometrische vorm, een bouwwerk van dichte en openklappende vlakken. Deze toren past bij Flevoland, de provincie vol met geometrische velden, het land dat openklapte toen de zee verdween.

Het bouwwerk is abstract, maar voor wie met figuratieve ogen wil kijken, biedt het werk alle ruimte: een gevleugelde engel, een dada-danseres, een Marschaller die vliegtuigen met opzet de verkeerde kant op dirigeert.... het kan allemaal.”

21.

Mariël Bisschops

“In Flevoland worden nog regelmatig oude resten gevonden uit de prehistorie, de Swifterbant-cultuur. Aardewerk bijvoorbeeld. Dit werk verbeeldt een Swifterbantse pot, fragmentarisch en in strakke vormen opgebouwd.

Aan de kant van de opening van de pot laat ik oude landbouwgewassen groeien, zoals emmertarwe, cichorei, Tataarse Boekweit, amarant of blauwmaanzaad. De zaden van deze gewassen zijn als het ware uit de pot gevallen.”

22.

Peter Koelman

“Een golf op een trap, die als het ware de constante worsteling uitdrukt van de mens om het hoofd boven water te houden; de trap lijkt elke keer weer langer/hoger te worden. De golf, die de zee symboliseert, staat op de hoogste trede en torent als een heerser uit over het land. Dat land is van mij, lijkt het te denken.

De mens heeft het land gewonnen van de zee, dat is onze algemene gedachte; het kan geen kwaad om die ijdelheid wat te temperen – als de zee haar zinnen zet op het terugnemen van wat van haar is, maken we geen schijn van kans.”

23.

Alice Bunt

“Flevoland was water. Dat weten we natuurlijk wel, maar we zijn we ons daar niet voortdurend van bewust. We hebben tekens nodig om ons eraan te herinneren dat we op de zeebodem leven, dat we vijf meter onder zeeniveau leven. Deze opstaande reuzedruppel is zo’n teken. Ik heb hem gemaakt uit respect voor het enorme project van drooglegging en landwinning, maar ook uit ontzag voor het water. Als de zee terugkomt, dan zal dat geen zachtzinnige thuiskomst zijn.”

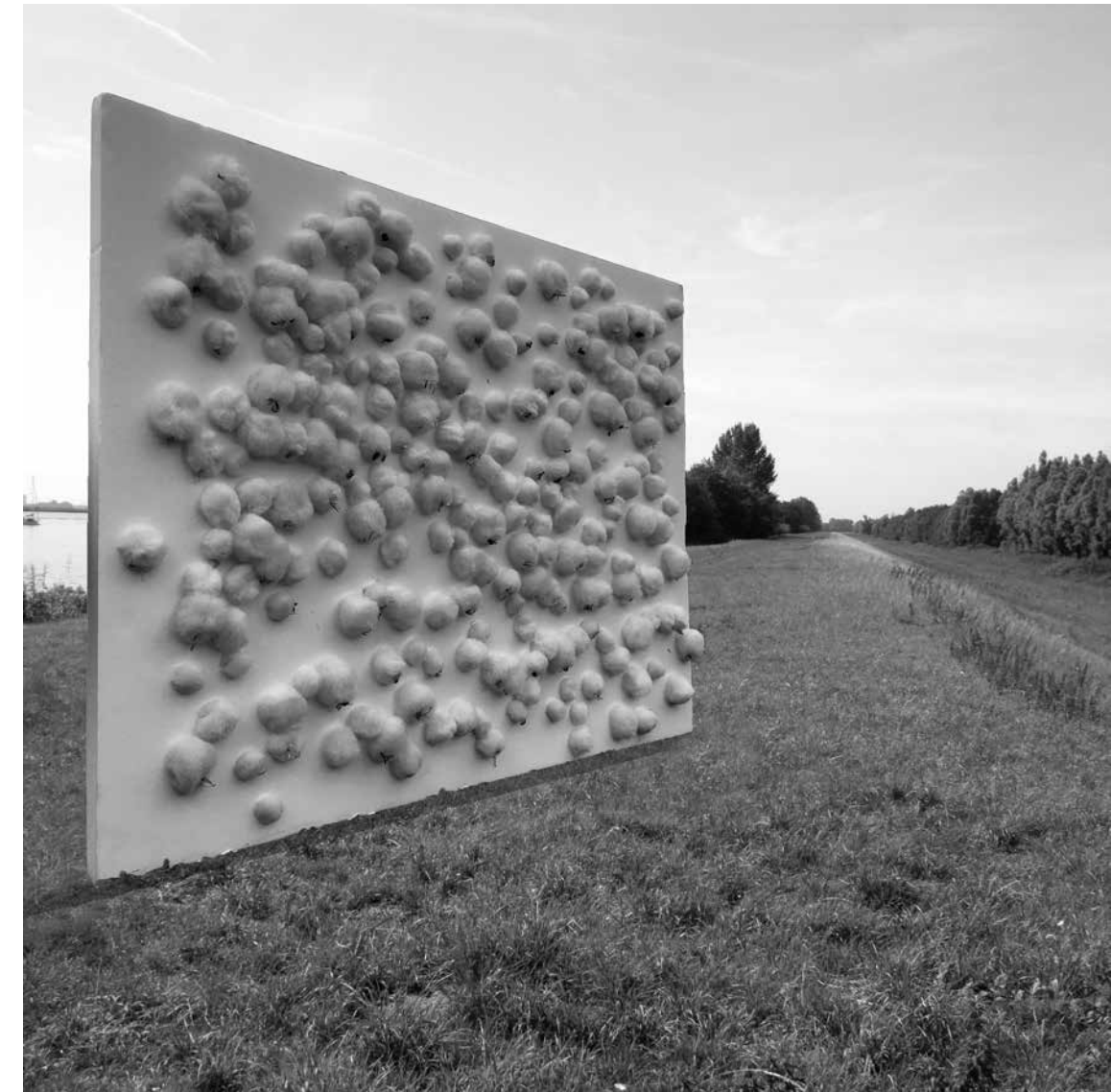
24.

Mira Ticheler

“Een drie centimeter dikke muur met twee kanten ... die samen één morbide verhaal vertellen.

Aan de ene kant honderden donzen bolletjes: schattige en zachte kontjes – van eendagskuikens.

Aan de andere kant de stekelig puntjes van hun snaveltjes. Hun lijfjes zitten gevangen in het midden. Geen gepiep en geen beweging. Hun leven voor altijd verstomd in de muur.”

25.

Rob van den Broek

“Ik vond een blok esenhout. Alle delen van de toren gezaagd uit dat ene blok. Wanneer je alle stukken losmaakt, dan kun je er weer een blok van maken. De wig was eigenlijk een reststuk, niet bedoeld om een functie te hebben. Maar vanuit de vraag hoe te eindigen, werd de functie als vlag me ineens duidelijk.

Het is een toren geworden. Een soort inkijktoren, een toren die uitnodigt om naar binnen te kijken – hij staat voor mij symbool voor ontwikkeling en dus ook voor de ontwikkeling van Flevoland: we bouwen dingen op vanuit het geheel, vanuit en voortbouwend op het bestaande. Het nieuwe kan niet zonder het oude.”

26.

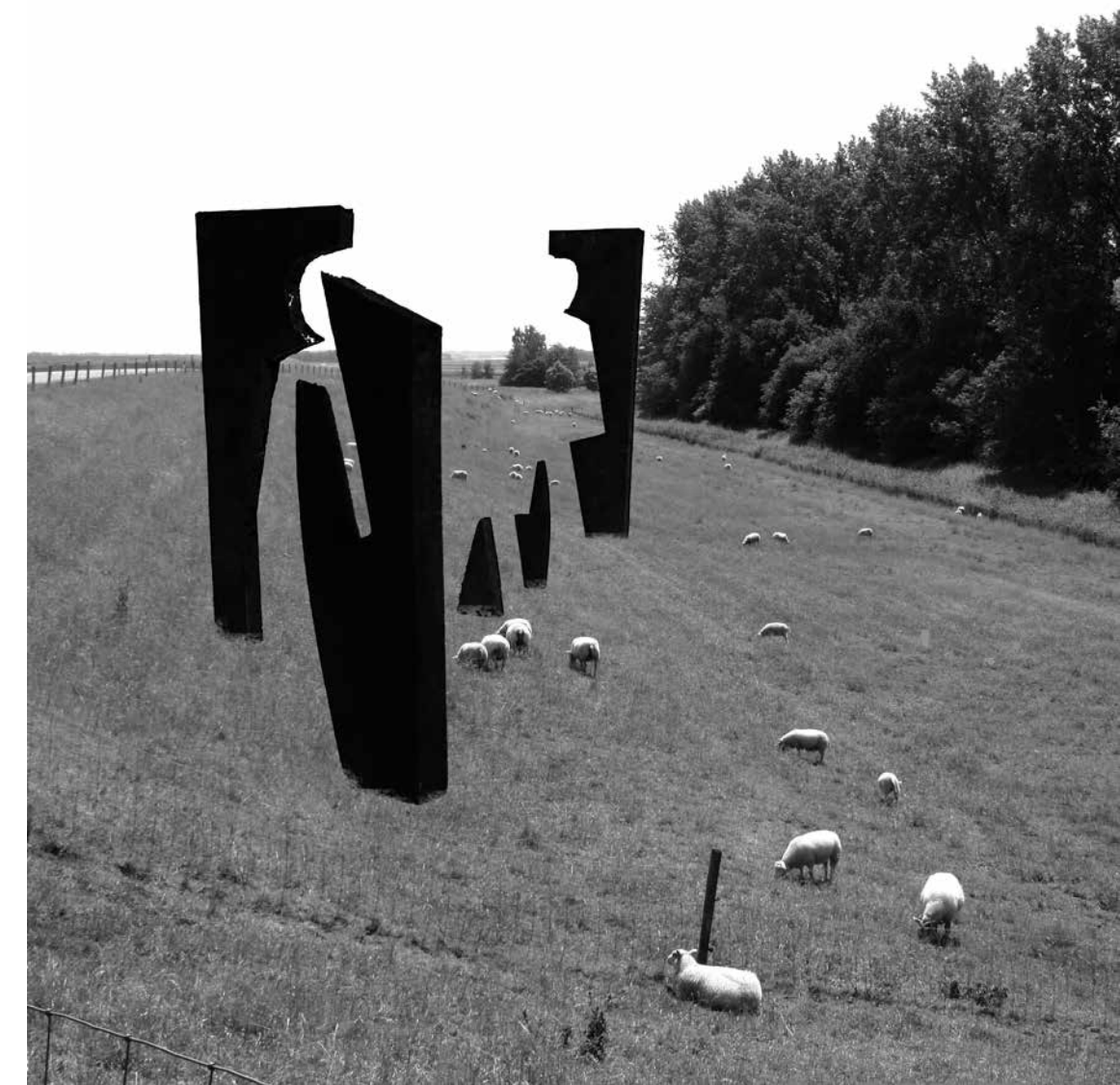
Mannie Krak

“Het werk bestaat uit vijf losse delen, het grootste is zo’n vier meter hoog.

Op het eerste gezicht lijken de delen willekeurig en los van elkaar te staan. Maar er is wel degelijk samenhang!

Vanuit één gezichtspunt vallen de vormen samen en zie je de uitsneden van een figuur, zo’n soort man die je ziet op een stoplicht.

Je ziet het pas als je het ziet.”

27.

Christian Wisse

“Het is fijn om ergens welkom geheten te worden! En ook is het fijn om uitgezwaaid te worden als je ergens weggaat. Dit kunstwerk doet het beide.”

28.

Els Franken

“Flevoland is de provincie met de grote velden, de uitgestrekte akkerbouwgronden. Deze figuur staat symbool voor die harde werkers, de boeren. Maar niet alleen voor hen, want wij zijn het in feite allemaal die onze provincie ontwikkelen – in het zweet des aanschijns.”

29.

Karin van de Kuilen

“De toren, Fort XI, is er één uit een reeks van dertig forten rondom kasteel Flevoland. Deze toren is niet meer zoals hij ooit was; hij verdwijnt door de jaren heen. Sinds de oplevering is hij nooit gebruikt en de natuur heeft er vat op gekregen. Er gaat een gerucht dat het er spookt: overdag is het er een paradijs voor vogels, maar 's nachts klinken er doffe machinegeluiden die uit de kerkers lijken te komen.”

30.

Frans van der Ven

“De zeearend, hangend boven het water. Een beeld dat we inmiddels niet zo gek meer vinden, want ze broeden hier al een aantal jaar. Maar als je er wat langer bij stilstaat, dan beseft je dat Flevoland de provincie is van vernieuwing, van de maakbare toekomst, terwijl de zeearend eerder symbool staat voor oerkracht en eigenlijk veel beter past bij het oude land- en natuurleven. Daarom is deze zeearend van metaal, zodat hij zich ook in onze wereld thuis voelt.”

